

således ikke angivet, hvad der i spørgsmålet forstås ved en kvoteordning. Efter spørgsmålet er det uklart, om en kvoteordning indebærer, at en boligsøgende nægtes en bolig uden samtidig at få tilbudt en anden bolig, eller om en boligsøgende nægtes en bolig i et bestemt område mod samtidig at få tilbudt en bolig i et andet område. Det er ligeledes uklart, hvilke persongrupper en sådan ordning skal omfatte. I spørgsmålet henvises alene til »borgere med anden etnisk baggrund end den danske«. Det er ikke nærmere præciseret i spørgsmålet, om der herved sigtes til personer, der ikke er danske statsborgere (men efterfølgende har fået dansk indfødsret), eller om spørgsmålet alene omfatter visse grupper af ikke-danske statsborgere.

På den baggrund har Justitsministeriet valgt at lægge til grund, at det med spørgsmålet ønskes oplyst, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, såfremt en boligsøgende person, der ikke er dansk statsborger, nægtes en ledig bolig i et bestemt almennyttigt boligbyggeri med den begrundelse, at vedkommende ikke er dansk statsborger, og at der allerede er et vist antal beboere i det pågældende almennyttige boligbyggeri, der ligeledes ikke er danske statsborgere, uanset at den boligsøgende i øvrigt opfylder samtlige betingelser for at få tildelt den ledige bolig.

Hvis en person nægtes en bolig med den begrundelse, at vedkommende ikke er dansk statsborger, og det sker i et tilfælde, hvor vedkommende ville få den samme bolig, hvis den pågældende havde været dansk statsborger, rejser dette spørgsmål om, hvorvidt en sådan forskelsbehandling på grund af statsborgerskab er lovlig.

Der findes flere internationale konventioner m.m., som Danmark har tiltrådt, der indeholder forbud mod forskellige former for diskrimination.

Justitsministeriet kan i den forbindelse pege på EF-traktaten, herunder navnlig artikel 6, 48, 52 og 59, samt Den europæiske Menneskerettighedskonvention, FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, samt FN's ræcediskriminationskonvention.

Den nævnte kvoteordning vil kunne give anledning til problemer i forhold til personer, der er statsborgere i et EU/EØS land.

Det er endvidere fælles for de nævnte menneskerettighedskonventioner, at forudsætnin-

gen for, at der ikke foreligger diskrimination, er, at forskelsbehandlingen er objektiv og rimeligt begrundet. Heri ligger, at forskelsbehandlingen skal varetage et anerkendelsesværdigt formål og er proportional.

Afgørelsen af, om en kvoteordning svarende til den, der er omfattet af spørgsmålet, kan siges at udgøre en lovlig forskelsbehandling, vil derfor bero på en konkret vurdering af, om ordningen kan siges at varetage et anerkendelsesværdigt formål og er proportional. Det vil i denne forbindelse navnlig være proportionalitetsvurderingen, der vil være afgørende. Kravet om proportionalitet indebærer ikke blot et krav om, at en medlemsstat skal have valgt det mindst indgribende middel til at nå det tilstræbte mål, men forudsætter herudover, at indgrebet ikke må gå videre end strengt nødvendigt. I den forbindelse vil det være af betydning, om den afviste boligsøgende samtidig tilbydes en anden bolig, eller om den boligsøgende får valg mellem flere boliger, herunder den ansøgte.«

Som det fremgår af mine besvarelser af S 2232 af 9. maj 1997 og S 3298 af 4. september 1997, ønsker jeg ikke at indføre kvoter for etniske minoriteter i det almene byggeri. Dette agter jeg fortsat ikke at gøre.

Spm. nr. S 861

Til forskningsministeren (18/12 97) af:

Helge Sander (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes det kan være, at kabel-tv priserne fra Tele Danmark kabel-tv er forskellig fra grundejerforening til grundejerforening – og ikke enslydende, som det f.eks. gælder for ydelser som tv-licens og telefon?«

Begrundelse

Der er grundejerforeninger, som står undrende over for, at der kan være en forskel på op til 2000 kr. for de enkelte grundejerforeningers pris på betalingen for kabel-tv, der installeres med det formål at modtage det DR2, som er påkrævet, jf. »must carry«-forpligtelsen.